

ÚSTAVNÍ SOUD

JOŠTOVA 8, 660 83 BRNO

Vážená paní
Mgr. Vendula Zahumenská, Ph.D.
nar. 28. prosince 1981
Lidická 700/19
602 00 Brno

ID DS: d9k5vg8

V Brně dne 18. listopadu 2021
Č. j.: SPR. ÚS 1003/21-3 INF

ROZHODNUTÍ

Generální sekretář Ústavního soudu, jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl na základě § 15 odst. 1 ve spojení s § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o žádosti paní Mgr. Venduly Zahumenské, Ph.D., nar. 28. prosince 1981, bytem Lidická 700/19, 602 00 Brno, o poskytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

t a k t o:

Žádost Mgr. Venduly Zahumenské, Ph.D. ze dne 2. listopadu 2021 o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb. se z důvodu neexistence informací odmítá.

O d ů v o d n ě n í:

Dne 2. listopadu 2021 byla Ústavnímu soudu doručena žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSPÍ“), ve které se Mgr. Vendula Zahumenská, Ph.D. (dále jen „žadatelka“) domáhala *sdělení informací o tom, kolik soudců Ústavního soudu a asistentů těchto soudců je očkováno proti nemoci covid-19 a kolik jich je „rozočkováno.“*

Generální sekretář Ústavního soudu (dále jen „povinný subjekt“) se s žádostí seznámil a po jejím posouzení dospěl k závěru, že uvedené informace nelze žadatelce poskytnout.

Dle článku 17 odst. 5 Listiny základních práva a svobod jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny *přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti*. Účelem a smyslem práva na informace je pak veřejná kontrola výkonu státní moci.

Dle § 3 odst. 3 ZSPI je informací pro účely tohoto zákona *jakýkoliv obsah v jakékoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního*. Pouze takové informace lze jednoduše dohledat a žadatelům poskytnout. Požadované informace však takovou povahu nemají.

Ze ZSPI vyplývá, že informační povinnost pro povinné subjekty nastává pouze v případě informací reálně existujících, které má nebo by měl mít povinný subjekt k dispozici.

Žádost o poskytnutí informací dle ZSPI pak může být odmítnuta za splnění dvou podmínek, a to neexistence požadované informace a současně absence zákonné povinnosti danou informací disponovat. Tyto podmínky musí být splněny kumulativně. K tomuto komentářová literatura shodně uvádí, že „z hlediska hmotněprávního může být žádost odmítnuta, jsou-li splněny dvě podmínky: požadovaná informace u povinného subjektu neexistuje (nebyla vytvořena, resp. zaznamenána ve smyslu § 3 odst. 3) a současně povinný subjekt nemá zákonnou povinnost danou informací disponovat.“ (FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš. § 2 [Povinnost poskytovat informace]. In: FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 75.) Obdobně např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 115/2014-29 ze dne 21. ledna 2015.

Informace o očkování fyzické osoby proti nemoci covid-19 je považována za údaj o zdravotním stavu, neboť vypovídá o tom, že osobě byla poskytnuta určitá zdravotní služba poskytovatelem zdravotních služeb (že jí byla aplikována vakcína). Tato informace je svou povahou vysoce důvěrná a je specificky chráněna. Očkování proti onemocnění způsobenému virem covid-19 je dobrovolné. Stejně jako u jiných zdravotních úkonů je pak na každé fyzické osobě, zda zdravotní úkon podstoupí a komu o této skutečnosti sdělí informace.

Ústavní soud nezjišťuje a ani nemá právo zjišťovat tyto informace o zdravotním stavu soudců či asistentů soudce, ledaže by bezprostředně souvisely s výkonem práce či plněním povinností, které jsou ukládány zákony. Dobrovolné očkování však nemá vliv na způsobilost k výkonu práce a ani právní předpisy s vakcinací/non-vakcinací soudce či asistenta soudce nespojují žádnou povinnost ve vztahu k působnosti Ústavnímu soudu. Povinný subjekt tak není povinen ani oprávněn pro potřeby poskytování informací zjišťovat a shromažďovat výše uvedené osobní údaje.

Informace o zdravotním stavu se navíc řadí do zvláštní kategorie citlivých osobních údajů a v tomto případě je třeba ctít zásadu minimalizace uvedenou v čl. 5 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále jen „GDPR“), tedy zpracovávat pouze nezbytně nutný obsah osobních údajů a uchovávat ho po nezbytně nutnou dobu. Článek 9 v odst. 1 GDPR navíc přímo zakazuje zpracování osobních údajů o zdravotním stavu fyzické osoby a tyto údaje je možné zpracovávat pouze v případě, že je dána některá z podmínek uvedených v čl. 9 odst. 2 GDPR. Výjimka dle čl. 9 odst. 2 GDPR však Česká republika, jako členskému státu EU, nebyla udělena a povinný subjekt tak ani není oprávněn, bez existence této výjimky dle čl. 9 odst. 2 GDPR, tyto citlivé údaje

o zdravotním stavu zpracovávat.

S ohledem na výše uvedené lze shrnout, že jsou splněny hmotněprávní podmínky pro rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací, neboť požadované informace o očkování soudců a jejich asistentů u povinného subjektu nebyly zaznamenány ve smyslu § 3 odst. 3 ZSPI a současně povinný subjekt ani nemá zákonnou povinnost danými informacemi disponovat.

Na základě výše uvedeného tak generální sekretář Ústavního soudu vydal dle ustanovení § 15 odst. 1 ZSPI toto rozhodnutí, kterým s odkazem na § 3 odst. 3 ZSPI z důvodu faktické neexistence požadovaných informací žádost odmítl.

P o u ě n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze dle § 16 odst. 1 ZSPI ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat odvolání, a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Odvolání se podává k Ústavnímu soudu, k rozhodnutí o něm je podle § 20 odst. 5 ZSPI příslušný Úřad pro ochranu osobních údajů.

JUDr. Vlastimil Göttinger, Ph.D.
generální sekretář Ústavního soudu